

[Justitsministeren]

betyder, at der er forholdsvis snævre grænser for, hvorledes de danske regler kan udformes. Det medfører imidlertid ikke, at folketingsrettingen ikke har indflydelse på den nærmere udformning af de danske regler, og jeg håber, at den drøftelse, vi skal have, kan blive et værdifuldt grundlag for det videre arbejde, der skal finde sted i retsudvalget. I øvrigt forventer jeg selvsagt ikke, at folketingsrettingen skal færdiggøre lovforslaget i denne samling. Planen er derfor at genfremsætte forslaget til efteråret.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de meget omfattende bemærkninger hertil, hvori der er redegjort for lovforslagets opbygning, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Økonomisk kriminalitet).

(Lovforslag nr. L 266).

Lovforslaget bygger på betænkning nr. 1066/1986 om bekæmpelse af økonomisk kriminalitet, som er afgivet af et sagkyndigt udvalg, og på udtalelser over denne betænkning fra henholdsvis straffelovrådet og retsplejerådet.

Formålet med lovforslaget er at give grundlag for en intensivering af retsvæsenets indsats over for økonomisk kriminalitet. Hovedproblemet med de økonomiske sager er, at de ofte er så store og komplicerede, at det tager lang tid at efterforske dem og at behandle dem ved domstolene. Det kan være nødvendigt at gennemgå og ofte tillige at rekonstruere regnskabsmateriale, og det kan være både dyrt og tidkrævende. Ofte har sagerne internationale forgreninger, således at det også kan være nødvendigt at foretage efterforskning og afhøre vidner osv. i udlandet.

Jeg mener, det er meget vigtigt at få afkortet sagsbehandlingstiderne i disse sager. Det er ud fra retssikkerhedsmæssige synspunkter meget uheldigt, at de sigtede og tiltalte i disse sager måske i flere år skal tilbringe mange dage hver uge hos politiet og i retten. Også de, der involveres i de store økonomiske sager, må have krav på at få en hurtig afgørel-

se af deres sag. Mulighederne for at drive en virksomhed videre kan også være helt afhængige af, at der opnås en hurtig afklaring af sagen.

De lange sagsbehandlingstider indebærer også en svækkelse af retsvæsenets reaktion i disse sager.

Jeg vil i den forbindelse ikke blot henvise til et almindeligt synspunkt, hvorefter det for straffes præventive virkning er helt afgørende, at tidsrummet mellem den strafbare gerning og straffuldbyrdelsen bliver så kort som muligt.

Der kan også være grund til at fremhæve, at de lange sagsbehandlingstider i nogle sager har ført til, at domstolene har idømt betingede domme eller andre mildere sanktioner, end man ellers ville have anvendt. Selv om man herigennem har søgt at afbøde de uheldige virkninger for de tiltalte af de lange sagsbehandlingstider, kan det være svært at forstå, at domstolene skal bruge årevis på sager, der ender med meget milde domme.

Det er vigtigt, at der meget hurtigt bliver gennemført regelændringer, som kan fremskynde sagsbehandlingen i disse sager. Men det er også meget vigtigt, at folketingsrettingen får mulighed for en grundig sagsbehandling i de økonomiske sager. Jeg har derfor valgt at fremsætte lovforslaget til præsentation, således at vi allerede nu får taget fat på debatten om disse spørgsmål. Jeg håber, at denne fremgangsmåde vil gøre det muligt, at man til efteråret meget hurtigt får færdigbehandlet lovforslaget, således at det vil kunne træde i kraft den 1. januar 1987.

Jeg skal ikke her gå nærmere ind på de enkelte dele af lovforslaget, men i stedet henvise til den fyldige redegørelse herfor i lovforslagets bemærkninger og i de udtalelser fra straffelovrådet og retsplejerådet, som er optaget som bilag til lovforslaget. Jeg synes, at udvalget virkelig har kulegravet de problemer, som er knyttet til reglerne om sagsbehandlingen m.v. i disse sager, og vi har efter min mening et velegnet fundament for de videre overvejelser i udvalgets betænkning og i udtalelserne fra straffelovrådet og retsplejerådet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.